

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **DOGROSE a.s.**, se sídlem v Praze 3, nám. Jiřího z Lobkovic 2406/9, IČ: 271 84 056, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, odbor stavební, se sídlem v Praze 1, Mariánské nám. 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 6. 2009, sp. zn. S-MHMP 411217/2009/OST/Ca,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního (dále jen „žalovaný“) ze dne 25. 6. 2009, sp. zn. S-MHMP 411217/2009/OST/Ca, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí odboru stavebního Úřadu městské části Praha 4 (dále též „stavební úřad“) ze dne 16. 3. 2009, č. j. P4/34970/09/OST/KABA/838. Tímto rozhodnutím byla žalobci udělena pořádková pokuta ve výši 50.000,- Kč za to, že dne 20. 2. 2009 v rámci nařízené kontrolní prohlídky na stavbě bytového domu č. p. 340, ul. Lopatecká, Praha 4 – Podolí, na pozemku parc. č. 703 v k. ú. Podolí, znemožnil oprávněným úředním osobám vstup do části stavby uvedeného bytového domu a nepředložil poslední platnou revizní zprávu elektrických zařízení.

Žalobce v podané žalobě uvádí, že kontrolní prohlídka 20. 2. 2009 byla již 12. nařízenou kontrolní prohlídkou v posledních dvou letech. Žalobce se všech těchto prohlídek zúčastnil a poskytl nejvyšší možnou míru součinnosti, není tudíž pravdivé tvrzení žalovaného, že žalobce opakovaně neumožnil provedení kontrolní prohlídky. Počet nařízených prohlídek naopak vzhledem ke skutečnosti, že na stavě nedochází k žádným změnám či stavebním pracím, představuje nevhodný postup správních orgánů a šikanu žalobce. Prohlídky jsou navíc iniciovány osobami, které předmětnou stavbu obývají bez právního důvodu. O prohlídce nařízené na 20. 2. 2009 v 10.00 hod. se žalobce dozvěděl 19. 2. 2009 odpoledne, tedy ani ne 24 hodin před jejím zahájením. Žalobce následně informoval stavební úřad o tom, že se oba jeho jednatele právě nacházejí v zahraničí, avšak i přes tuto časovou tíseň zajistil účast svého zástupce na kontrolní prohlídce, čímž poskytl nejvyšší možnou míru součinnosti. Ze správního spisu vyplývá, že stavební úřad zná alternativní adresu pro doručování žalobci, a to do sídla advokátní kanceláře Mgr. Lenky Hnilicové v Praze 2, Lublaňská 40; tuto adresu však správní úřad nevyužil, ač se při doručování na ni v minulosti nevyskytly žádné potíže.

Žalobce dále namítá nezákonnost postupu stavebního úřadu, který až do dne podání žaloby neodpověděl na námitku podjatosti pracovníků stavebního úřadu, podanou 14. 7. 2009, a upozorňuje na svou žádost o provedení opatření proti nečinnosti ve věci odstranění stavby (topidla a plynového kotle) z bytu nájemnice Ing. D. L., která dodnes nebyla vyřízena. Stavební úřad rovněž neodůvodnil veřejný zájem na provedení nařízených udržovacích prací v předmětné stavbě. Kdyby se stavební úřad o věc zajímal z právní stránky, nemohl by strpět nezákonné porušování vlastnických práv žalobce spočívající v tom, že předmětnou stavbu obývá již více než 60 let bez právního důvodu rodina H. Těmto osobám jsou nezákonně sdělovány termíny šetření ve stavbě a je jim nezákonně umožňováno nahlížet do vedených správních spisů. Žalobce též upozorňuje na podjatost stavebního odboru žalovaného, neboť nájemnice bytu v podkroví, Ing. D. L., zde ještě v roce 2007 pracovala jako architektka. Žalobce též namítá neúplnost protokolu o prohlídce, v němž chybí vyjádření zástupce ombudsmana Mgr. M. a sdělení zástupce žalobce P., který uváděl, že je v téže věci vedeno civilní soudní řízení o povinnosti provést opravy ve stejném rozsahu, ve kterém je vedeno správní řízení.

Žalobce se dále domnívá, že je uložena pokuta nepřiměřená okolnostem případu. Při stanovování její výše správní orgány nepřihlédly k tomu, že při předmětné prohlídce žalobce – stejně jako při všech předchozích prohlídkách, jež strpěl – poskytl nejvyšší možnou míru součinnosti, nepřihlédly ani k omluvě, kterou pracovnice advokátní kanceláře Mgr. Hnilicové stavebnímu úřadu zaslaly, a nezdůvodnily způsob spáchání deliktu ani závažnost následku, který měl v jeho důsledku vzniknout. Vzhledem k uvedenému žalobce navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a přiznal žalobci náhradu nákladů řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvádí, že v projednávané věci není rozhodné, že žalobce zajistil účast svého zástupce na kontrolní prohlídce, nýbrž skutečnost, že znemožnil oprávněným úředním osobám plnění úkolů dle § 172 zákona č. 183/2006 Sb. (stavební zákon). Tvrzení žalobce o poskytnutí nejvyšší možné míry součinnosti neodpovídá skutečnosti. Počet kontrolních prohlídek svědčí o přístupu žalobce k projednávané věci, resp. o jeho neochotě zpřístupnit prostory bytového domu, aby stavební úřad zjistil stav věci, resp. aby přijal opatření k nápravě; kdyby žalobce součinnost poskytoval, počet nařízených prohlídek by byl minimální. Uložená pokuta v maximální výši byla dle žalovaného řádně

odůvodněna. Spor mezi žalobcem a nájemci nemůže mít na rozhodnutí o pořádkové pokutě vliv. Co se týče námítky podjatosti, žalovaný upozorňuje na to, že byla podána 14. 7. 2009, zatímco prvoinstanční rozhodnutí bylo vydáno 16. 3. 2009. Na základě uvedených důvodů žalovaný navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou odmítl.

Městský soud v Praze (dále jen „soud“) nejprve zjistil, že jsou splněny podmínky řízení, žaloba je přípustná, byla podána včas a osobou oprávněnou. Následně na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí dle § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb. (soudní řád správní).

Oba účastníci řízení souhlasili s tím, aby soud rozhodl bez nařízení jednání.

Soud vycházel při přezkumu napadeného rozhodnutí z obsahu správního spisu, v němž jsou založeny tyto z hlediska přezkumu významné podklady: výzva stavebního úřadu ze dne 26. 1. 2009, č. j. P4/11314/09/OST/PAHA/263, k účasti na kontrolní prohlídce nařízené na 20. 2. 2009 v 10.00 hod.; doručenka s vyznačeným datem uložení výzvy k účasti na kontrolní prohlídce, zaslané na adresu AK Mgr. Hnilicové, a zpráva o jejím vrácení stavebnímu úřadu; e-mail zaslaný dne 19. 2. 2009 pracovníci stavebního úřadu na adresu této AK; e-mailová odpověď pracovnice této AK stavebnímu úřadu ze dne 20. 2. 2009; plná moc udělená žalobcem dne 29. 1. 2009 B. P.; protokol z kontrolní prohlídky předmětné stavby konané dne 20. 2. 2009; rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 16. 3. 2009, č. j. P4/34970/09/OST/KABA/838; odvolání žalobce ze dne 23. 4. 2009 proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně; rozhodnutí správního orgánu II. stupně ze dne 25. 6. 2009, sp. zn. S-MHMP 411217/2009/OST/Ca.

Soud posoudil věc následovně.

Výzva z 26. 1. 2009 k účasti na kontrolní prohlídce, nařízené na 20. 2. 2009 v 10.00 hod., byla zaslána žalobci na adresu jeho sídla v Praze 3 – Vinohradech, nám. Jiřího z Lobkovic 2406/9, avšak tato zásilka se stavebnímu úřadu vrátila jako nedoručená zpět. Ze spisu je však zřejmé, že byla tato výzva zaslána žalobci rovněž na adresu advokátní kanceláře (dále též „AK“) Mgr. Hnilicové, se sídlem v Praze 2, Lublaňská 40, tedy na adresu, na níž žalobce dle svých žalobních tvrzení zasílání písemností požadoval. Žalobci byla na této adrese 3. 2. 2009 zanechána výzva a poučení k vyzvednutí uložené zásilky. Jelikož si žalobce uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů nevyzvedl, považuje se dle § 24 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. (správní řád) za doručenou posledním dnem této lhůty, tedy 13. 2. 2009. Výzva k účasti na kontrolní prohlídce tak byla žalobci doručena s týdenním předstihem před konáním prohlídky, což soud považuje za zcela dostatečné, a to i s přihlédnutím ke skutečnosti, že oba jednatele žalobce odcestovali z území České republiky až 19. 2. 2009, jak vyplývá z plné moci udělené dne 29. 1. 2009 B. P.

Stavební úřad nad rámec svých povinností informoval jednatelku žalobce Mgr. Lenku Hnilicovou o nařízené prohlídce dne 19. 2. 2009 rovněž e-mailem (tohoto dne se stavebnímu úřadu vrátila nevyzvednutá zásilka, zaslaná do AK Mgr. Hnilicové). V tomto e-mailu ji

rovněž poučil o tom, že výzva k účasti na kontrolní prohlídce byla dne 13. 2. 2009 doručena náhradním způsobem. Pracovnice uvedené AK odpověděla stavebnímu úřadu následující den v 10.17 hod., tedy až po zahájení předmětné kontrolní prohlídky, že jednatele žalobce jsou v zahraničí a s kontrolní prohlídkou bez přítomnosti svého zástupce nesouhlasí. Pro dokreslení situace ohledně doručování žalobci soud uvádí, že ve správním spisu je založena žádost stavebního úřadu o spolupráci při doručování na adresu AK Mgr. Hnilicové, adresovaná Městské policii hl. m. Prahy, z důvodu opakovaných problémů při doručování žalobci na tuto adresu.

Vzhledem k uvedenému soud konstatuje, že žalobci byl poskytnut dostatek času, aby se na kontrolní prohlídku připravil, případně aby zajistil přítomnost jiné osoby, která by úředním osobám oprávněným ke kontrole zpřístupnila předmětnou stavbu v požadovaném rozsahu. Žalobce měl rovněž možnost požádat např. o přeložení kontrolní prohlídky z důvodu nemožnosti poskytnout v uvedeném termínu součinnost, avšak neučinil tak. Strohé sdělení, že jednatele žalobce jsou v zahraničí a s provedením prohlídky bez přítomnosti svého zástupce nesouhlasí, zaslané stavebnímu úřadu až po zahájení prohlídky, za takovou žádost v žádném případě považovat nelze, stejně jako je nelze považovat za omluvu, kterou by bylo lze zohlednit při stanovení výše udělené pokuty.

Skutečnost, že žalobce zajistil přítomnost svého zástupce na kontrolní prohlídce, nelze bez dalšího považovat za poskytnutí plné součinnosti; rozhodující v tomto ohledu je, zda mohly oprávněné osoby plnit své úkoly dle § 172 stavebního zákona, v tomto případě se jednalo o zjištění stavebně-technického stavu bytového domu s prohlídkou a pořízením dokumentace všech jeho prostor, a dále o kontrolu předložené poslední platné revizní zprávy elektrických zařízení. Jak je uvedeno v protokolu z kontrolní prohlídky a v prvoinstančním rozhodnutí, nebyla předložena požadovaná revizní zpráva elektrických zařízení a nebyly zpřístupněny všechny prostory domu, konkrétně kotelna, sklepní prostory, prostory kanceláří a jeden byt. Soud tedy považuje za prokázané, že žalobce svým postupem znemožnil při nařízené kontrolní prohlídce oprávněným osobám vstup do podstatné části předmětné stavby, čímž naplnil skutkovou podstatu ust. § 173 odst. 1 písm. a) stavebního řádu. Jak je patrné z protokolu o kontrolní prohlídce, ani při ní přítomný zástupce žalobce nevysvětlil, proč nemohou být pověřené osoby vpuštěny do zbývajících prostor nemovitosti, zejm. proč bylo nemožné opatřit klíče od některých prostor, když od jiných to možné bylo; zástupce žalobce pouze uvedl, že nemá klíče.

Soud se neztotožňuje s námitkou žalobce, že je pořádková pokuta uložená v nejvyšší dovolené výši nepřiměřená situaci a není dostatečně odůvodněna. Správní orgány při odůvodnění výše pokuty několikrát zdůraznily, že se ze strany žalobce jedná o opakované jednání, kterým znemožňuje provádění nařízených kontrolních prohlídek. Žalobce toto tvrzení popírá, avšak zdejšímu soudu je z jeho rozhodovací činnosti známo, že se v jeho případě skutečně jedná o opakované porušení této povinnosti. Rozsudkem ze dne 7. 11. 2012, č. j. 5Ca 42/2009 – 61, zdejší soud zamítl žalobu žalobce proti pořádkové pokutě ve výši 50.000,- Kč, udělené za totožný přestupek při předcházející kontrolní prohlídce dne 4. 11. 2008, kdy žalobce dokonce vystavil svému zástupci plnou moc, aby 4. 11. 2008 „*odmítl a zamezil vstupu pracovníků MČ Praha 4 – stavební odbor do nemovitostí vlastníka*“. Zdejší soud v uvedeném rozsudku dále konstatoval: „*Pokud žalobce poukazuje na vysoký počet kontrolních prohlídek nařízených ze strany stavebního úřadu a hovoří o šikanózním přístupu stavebního úřadu, jde o poměrně cynický argument, neboť jak ze spisu vyplývá, důvodem pro opakované kontrolní*

prohlídky je právě maření jejich průběhu ze strany žalobce.“ Z uvedeného je zřejmé, že tvrzení žalobce, že stavebnímu úřadu při všech kontrolních prohlídkách poskytl plnou součinnost a naopak je vzhledem k vysokému počtu nařízených prohlídek stavebním úřadem šikanován, je nepravdivé; je to žalobce, který svým jednáním zavinil příčinu k nařízení tak velkého počtu prohlídek, a správní orgány při určování výše pokuty tyto skutečnosti po právu zohlednily jako významný faktor.

Správní orgány se v odůvodnění svých rozhodnutí zabývaly rovněž závažností následku jednání žalobce a významem předmětu řízení. Při kontrole nebyla oprávněným úředním osobám zpřístupněna kotelná, sklepní prostory, prostory kanceláří a jeden byt a nebyla jim předložena poslední platná revizní zpráva elektrických zařízení. V důsledku toho nemohl být zjištěn stavebně-technický stav těchto prostor, nemohlo být ani provedeno odborné posouzení provedení technických rozvodů a zapojení elektrických zařízení uvnitř těchto prostor se nacházejících; tyto úkony byly přitom nezbytné pro nařízení udržovacích prací, k jejichž provedení byl žalobce vyzván (str. 3 prvoinstančního rozhodnutí). V případě neprovedení těchto prací by přitom bylo ohroženo zdraví, život a bezpečí osob, které nemovitost obývají. Stavební úřad ve svém rozhodnutí podrobně cituje z vyjádření osob kontrole přítomných, které popisují dezolátní stav zpřístupněných prostor domu (např. značné podmačení, plíseň, nefunkční ústřední topení, dezolátní stav rozvodů el. energie), a konstatují, že prostory užívané jako byty nejsou důsledkem toho způsobilé k řádnému užívání (str. 3 a 4 prvoinstančního rozhodnutí). Soud uzavírá, že správní orgány zohlednily při rozhodování o výši pokuty všechna zákonem požadovaná kritéria (§ 62 odst. 3 správního řádu), a souhlasí se závěrem žalovaného, že vzhledem k opakovanosti popsaného jednání žalobce a závažnosti následků, které v důsledku tohoto jednání hrozí, je udělení pořádkové pokuty v nejvyšší možné výši opodstatněné.

Žalobce namítá, že stavební úřad dosud nereagoval na námitku podjatosti z 14. 7. 2009. Soud k tomu uvádí, že jelikož bylo žalobou napadené rozhodnutí vydáno ještě před tím, než žalobce námitku podjatosti podal, nemůže se při přezkumu tohoto rozhodnutí zabývat postupem správního orgánu při vyřizování této námítky podjatosti. Zcela obecné žalobcovo tvrzení, obsažené v odvolání, že jsou „pracovnice úřadu“ podjaté, za námitku podjatosti považovat nelze, neboť nesměřuje proti konkrétním osobám. Tvrzením, že jsou všichni pracovníci odboru stavebního Magistrátu hl. m. Prahy podjatí, neboť v tomto odboru nájemnice Ing. L., s níž je žalobce ve sporu, ještě v roce 2007 pracovala, se soud zabývat nemůže, neboť je žalobce v průběhu přezkoumávaného správního řízení nevzněl. K námitkám týkajícím se obsahu protokolu z prohlídky soud uvádí, že jej zástupce žalobce bez výhrad podepsal.

Ostatní námitky žalobce jsou s předmětem tohoto řízení zcela mimoběžné. Soud se nemůže při přezkoumání rozhodnutí o udělení pořádkové pokuty zabývat nečinností stavebního úřadu při odstraňování stavby v bytě jedné z nájemnic ani odůvodněností nařízených udržovacích prací v předmětné stavbě. Bez významu jsou v této věci rovněž vztahy žalobkyně k nájemníkům, otázka, jestli jsou kontrolní prohlídky nařizovány na podnět některého z nich, a jejich tvrzené nahlížení do správních spisů v jiných řízeních. Rozhodující je v dané věci otázka, zda žalobce bránil provedení řádně nařízené kontrolní prohlídky tím, že neposkytl oprávněným osobám potřebnou součinnost, přičemž tato skutečnost je v dané věci nesporná. Námitky žalobce stran šikanózního a nehospodárního postupu stavebního úřadu

při nařizování kontrolních prohlídek soud shledat nedůvodnými a výši pokuty považuje vzhledem k okolnostem případu za přiměřenou.

Na základě shora uvedených skutečností soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 soudního řádu správního. Žalobce ve věci úspěch neměl, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovaný náhradu nežádal.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem v Brně, Moravské náměstí 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 soudního řádu správního a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 17. ledna 2013

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová

